

[Ingerlise Koefoed]

formål at stimulere til forbrug, at få forbrugt til at vokse. Hvordan kommer det så til at gå med betalingsbalanceunderskuddet, også selv om det er danske programmer, vi skal have finansieret med danske reklamer, for i de danske reklamer og i de danske varer, som reklamerne reklamerer for, er der næsten altid ting, der har noget at gøre med betalingsbalancen?

Vi har eller havde i folketinget et kulturpolitisk alternativ, som har formået dels at holde regeringen fast på, at der generelt ikke må spares på det kulturpolitiske område, dels at få gennemført større og mindre forbedringer på kulturområdet, f.eks. i år at bevare støttepenge til folkekultur, at forhindre, at der skal betales entré til de statslige museer, og at give billedbogsfolket en bedre behandling.

Men det ville nu være synd at sige, at det kulturpolitiske alternativ altid fungerer, og det beklager jeg meget. Hvert af de fire partier, der er med i det kulturpolitiske flertal, vil selvfølgelig meget gerne markere sig hver for sig som det mest kulturelle, men det hjælper ikke så forfærdelig meget, hvis vi ikke vil erkende, at ingen af os kan gennemføre noget helt alene.

Jeg vil derfor herfra opfordre til, at vi lægger egen forfængelighed og gamle aggressioner lidt mere til side til næste år, at vi prøver at finde frem til et samarbejde om at gøre kulturpolitikken bredere, mere folkelig og mere kvalitativ, end regeringen kan gøre det.

Vi har, siden vi stod her sidst, fået en ny kulturminister. Den kulturminister har jo nu fået gennemført sit TV 2. Det skal jeg ikke kommentere i dag, vi vender tilbage til det i morgen. Jeg vil tillade mig at sige til kulturministeren, at selv om han er blevet kulturminister i en borgerlig regering, har enhver kulturminister jo lov til at have sin egen profil. Den kulturminister i den borgerlige regering, som den nuværende kulturminister afløste, havde sin egen profil. Fru Mimi Stilling Jakobsen blev meget kendt som bl.a. idrættens minister, og det synes jeg var godt, for det fik folketinget, det fik også oppositionen til at diskutere idrætspolitik på et mere kvalificeret niveau, end vi nogen sinde før har diskuteret idrætspolitik.

Derfor vil jeg opfordre kulturministeren til nu at formulere nogle kulturpolitiske synspunkter, som kunne være en udfordring til

den borgerlige regering, som han desværre, var jeg lige ved at sige, selv er medlem af, nogle synspunkter, som også kunne være en stimulans og en udfordring for den opposition, der er meget interesseret i at gå ind i diskussioner og i udbygning af kulturpolitikken og også i selv at bidrage til kulturpolitikken med nye ideer og nye tanker.

Jeg opfordrer altså kulturministeren til at være offensiv i regeringen og over for oppositionen.

Carsten Andersen (SF):

Denne debat handler jo om rigets almindelige tilstand, og herunder hører vel også rigets almindelige ansatte og moderniseringen af deres arbejdspladser. Det har der ikke været ofret mange ord på.

Finansministeren har i foråret 1986 givet tinget en redegørelse om modernisering og oplyste under debatten – jeg citerer fra sp. 8981:

»... ville det være forkert at påstå, at hele dette program har været igennem en proces i alle samarbejdsudvalgene, hvor det hører til.«

Det er moderniseringsprogrammets forhold til samarbejdsudvalgene, jeg her vil gribe fat i, fordi det er et spørgsmål om, hvordan regeringen egentlig forvalter sin opgave som arbejdsgiver og sit forhold til samarbejdsudvalgene.

Finansministeren siger videre:

»Men det er et program, der er stykket sammen af mange enkeltelementer, hvor masser af disse enkeltelementer naturligvis har været drøftet i samarbejdsudvalgene.«

Her skal man lægge mærke til, at ministeren peger på, at enkeltdele er drøftet, men ikke deres sammenhæng, og det er netop det, frustrationen blandt medarbejdere i den offentlige sektor gælder. De får ikke sammenhængen at vide. Må jeg tillade mig at citere fra Dansk Post- og Telegraftidende, hvordan en medarbejder i den offentlige sektor oplever moderniseringsprogrammet:

»Hvad der hos os offentligt ansatte øger oplevelsen af det uhæderlige i hele moderniseringsprogrammet, er dette, at programmet skal gennemføres hen over hovedet på os og uden vores medvirken til fastlæggelse af mål, endsige valg af midler og metoder. Vi offentligt ansatte forventes loyalt at gennemføre